

Dracula

FAMILIA REGALĂ
A ROMÂNIEI

VĂ RECOMANDĂ

CĂRȚILE
COPILĂRIEI

Repovestire după
romanul lui Bram Stoker

CUPRINS

CAPITOLUL 1	
Jonathan își începe călătoria	9
CAPITOLUL 2	
Jonathan ajunge la castel	17
CAPITOLUL 3	
Jonathan descoperă că este prizonier	22
CAPITOLUL 4	
Doamnele și șopârla	30
CAPITOLUL 5	
Jonathan explorează capela	38
CAPITOLUL 6	
Furtuna aduce un vas ciudat în Whitby	51
CAPITOLUL 7	
Straniul pacient al doctorului Seward	59

CAPITOLUL 8

Lucy merge prin somn până în cimitir 64

CAPITOLUL 9

Jonathan se simte mai bine,
iar Lucy – din ce în ce mai rău 71

CAPITOLUL 10

Van Helsing își pune speranța
în credință 86

CAPITOLUL 11

Lucy se schimbă și mai mult 92

CAPITOLUL 12

Lucy se schimbă din nou 98

CAPITOLUL 13

Mina nu este primită în echipă 105

CAPITOLUL 14

Mina se teme de noapte 111

CAPITOLUL 15

Mărturisirea lui Renfield 115

CAPITOLUL 16

Pâinea sfințită îi provoacă

Minei arsuri 127

CAPITOLUL 17

Mina îi citește gândurile contelui 136

CAPITOLUL 18

Contele este încercuit 144

Tu ce părere ai?

Întrebări pentru discuții 153

Notă către părinți și educatori

de Arthur Pober, doctor în educație 157

CAPITOLUL 1

Jonathan își începe călătoria

„Uu-uuu!” se auzi semnalul de plecare, iar Jonathan Harker închise ochii, lăsându-se învâluit de ritmul și de savoarea călătoriei cu trenul. Trebuia să ajungă în Transilvania pentru a se ocupa de afacerile contelui Dracula. Jonathan era avocat și lucra la firma domnului Peter Hawkins. Firma îl consilia pe conte în legătură cu achiziționarea conacului Carfax, un imobil foarte vechi din Londra.

Pe drumul către Transilvania, Jonathan a avut ocazia să viziteze și Viena, a hoinărit pe străzile din Budapesta, s-a plimbat pe podurile splendide de peste Dunăre și a savurat o minunată supă de pui cu paprică, specialitate

locală, la Hotel Royale din Klausenburg. Însă, din motive inexplicabile, se simțea neliniștit. Deși patul de la hotel fusese cât se poate de confortabil, a avut tot felul de vise ciudate. „Probabil că din cauza supei cu paprică”, se gândi el.

A avut parte de paprică și la micul dejun, de data asta într-o budincă. Apoi Jonathan s-a întors la gară pentru a-și continua călătoria către est. Privind pe geam, contempla o țară plină de frumuseți de toate felurile. Vedea pâraie vijelioase transformându-se încet în râuri repezi, orașele cochete și, ici-colo, câte un castel înălțându-se de strajă pe-o culme de deal. În fiecare gară prin care treceau vedea grupuri de oameni interesanți, inclusiv femei cu costume ciudate, cu mâneci și jupoane ample, de un alb imaculat, precum și slovaci cu mustăți mari, negre, cu pălării imense ca de cowboy și cu centuri și cizme enorme din piele, bogat ornamentate.

Soarele stătea să apună când trenul a intrat în gara din Bistrița, un orașel aflat în Munții Carpați. Contele Dracula îl instruisese

pe Jonathan să meargă la Hotelul Coroana de Aur, unde era așteptat. După ce l-a întâmpinat cum se cuvine pe Jonathan în hol, bătrâna proprietăreasă i-a înmănat încruntată următorul mesaj:

Dragul meu prieten, bine-ai veni! Te aștept cu nerăbdare. Îți doresc să ai un somn ușor, căci mâine vei parcurge ultima etapă a călătoriei tale, cu trăsura, până la castelul meu. Sper să te bucuri de acest sejur în minunata mea țară.

Cu prietenie, Dracula.

— Îl cunoașteți pe conte? o întrebă Jonathan pe proprietăreasă. Îmi puteți spune câte ceva despre castel?

Dar bătrâna nu-i răspunse, ci îi înmână și mai încruntată cheia, apoi se grăbi să plece.

Însă a doua zi, foarte devreme, aceasta îi bătu insistent la ușă.

— Hei, tinere! îi strigă ea. Chiar trebuie să pleci?

Jonathan îi răspunse că da, pentru că avea de rezolvat cu contele niște afaceri extrem de importante.

— Dar nu-ți dai seama unde te duci? Întrebă din nou bătrâna. Și, mai ales, în ce zi?

Însă nu mai așteptă niciun răspuns și continuă tot ea:

— Suntem în ajun de Sfântul Gheorghe. La miezul nopții, pământul va fi cotropit de toate lucrurile rele de pe fața pământului.

Jonathan încercă s-o liniștească pe bătrână, dar în zadar. În cele din urmă, îi spuse hotărât că trebuie să-și ducă treaba la bun sfârșit și că-și va continua drumul așa cum fusese stabilit, plecând în seara aceea cu trăsura.

— Atunci ia măcar astea, de dragul bieteii tale mame.

Și bătrâna își scoase de la gât un crucifix, se ridică pe vârfuri și i-l petrecu pe după gât lui Jonathan. În mod straniu, după ce îi dădu crucifixul, îi puse în mână o căpățână de usturoi, închizându-i apoi cu putere pumnul.

După ce bătrâna plecă, își scoase crucifixul și se uită la el. Se gândi să-l arunce, împreună

cu usturoiul. Anglican convins, Jonathan nu credea în astfel de bazaconii. Însă o senzație stranie, de un nefiresc stăruitor, îl făcu să-și pună crucea la gât din nou.

Când sosi trăsură, pe înserat, se adunaseră destui gură-cască în jurul ei. Cărându-și bagajele, Jonathan trecu pe lângă vizitiu, pe lângă bătrâna proprietăreasă și pe lângă alți câțiva oaspeți ai hotelului. Toți îl urmăreau atent și păreau să vorbească despre el.

Cu șoapte speriate și compătimitoare, aceștia rosteau întruna același cuvânt: „vrolok”. Odată instalat în trăsură, Jonathan își deschise micul dicționar și află că „vrolok” însemna „vârcolac” sau „vampir” în limba sârbă.

Când trăsură se porni, Jonathan observă că mulți oameni din mulțime — acum mult mai mare — își făceau semnul crucii. În micul său jurnal, în care înregistrase pe scurt diverse întâmplări prin care trecuse, Jonathan își notă că trebuie să-l întrebe pe contele Dracula despre superstițiile ciudate ale oamenilor din acest oraș. Se miră că până

Asemeni inițiativei generoase și vizionare din anul 1895 când, sub domnia Regelui Carol I și prin efortul folcloristului Dumitru Stăncescu și al editorului Carol Müller, a fost pusă temelia colecției de carte „Biblioteca pentru toți“, astăzi, Curtea Veche Publishing vine, altruist și inspirat, în ajutorul copiilor și tinerilor țării.

Numărul cititorilor de carte a scăzut îngrijorător în România ultimelor două decenii. Tot mai puține volume ajung în mâinile copiilor și adolescenților, tot mai puține titluri se așază în biblioteca de familie a contemporanilor noștri.

La fel ca primii noștri Suverani, Carol I și Elisabeta, care erau absolut convingși de nevoia de carte pentru prosperitatea națiunii, Familia Regală a României de astăzi crede că ignorarea cuvântului tipărit între copertele cărții este o vulnerabilitate a națiunii și a patriei.

Părinți, aduceți cartea aproape de copiii voștri! Așa cum au nevoie de iubire, de soare și de familie, cei mai mici români au nevoie de cărți, pentru a se întregi, ca oameni.

Principele Radu al României

www.curteaveche.ro

ISBN 978-606-588-824-1

9 786065 888241

<http://www.asociaclacurteaveche.ro/ro/home/>